

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Zelotypiæ temerariæ suspicio è psalmis sumpta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Imperatorum solia euertat; vt innocentes deiiciat; vt ex ipsa virtute venenum eliciat. Eudocia ægrotantis memor, genium suum defraudauerat, vt in morbo jacenti solatium aspergeret inuitati fructus nouitate. Quin & beneficio grata, munus misit Paulino benefactori. Vtitur hæc occasione Stygius hostis, & tempestatem illi coquit, de beneficentia. Quin & Paulinus ipse Imperatori suspectus esse non debuisset, eo ipso, quia Paulinus, si sibi malè conscius fuisset, nequaquam Imperatori munus misisset, ab Imperatrice acceptum. Quanquam, in Eudocia, clarè monentur feminae, ne maritis suis mentiantur. Suspectum est enim quidquid mendacio tectum deprehenditur. Falsa esset Imperatrix, se ægrotanti benefactori suo, grati animi beneuolentiã, pomum misisse, jam omnem ex Imperatoris animo suspicionem aboleuisset. Sed hæc est mundi vanitas: ipsa etiam Imperia ab erroribus pendent, & leuissimis causis amittuntur.

Quamobrem minùs mirandum est, si, etiam inter priuatos, causæ friuolæ tragicos saepe exitus fortiuntur. Audiui scæpius, fuisse feminam, quæ, cum castissimum ac pietatissimi coniugem haberet, muliebri curiositate, indagãrit, quid ille quotidie, Deum precari solitaret. Habebat is, in Mufæo, aram, in qua Christus humani generis Redemptor cruci suffixus positus erat: ante eam crucem, precatorium libellum relinquebat, & quidem plerumque, vt sit, apertum, ne labor esset inquirendo. Inuenit infelix mulier plerumque Psalmos Dauidis, qui *pœnitentiales* vocantur. Eos nimirum vir in promptu esse volebat. Quid ibi zizaniorum egit seminator? Mulieri suggessit, *Non de nihilo, maritum illius eo orandi genere uti: hos Psalmos à Dauidè, ob adulterium pœnitentiã agente, fuisse compositos ac recitatos.* Colligit inde zelotypa vxor, eandem, etiam marito suo, causam esse oportere; vt cui crimen commune esset, cum Dauidè, eadè precandi, & pœnitendi formulã vteretur. Queritur vicinis; loget, desitet se vnã ac maritum. Et (vt contingit, si imperitus medicus consultitur) apud suspiciosas mulierculas, suspicionem non sanatam, sed nutritam & nimium quantum auctam reportat. Quæ eò miseram discruciauit, vt

M m m sibi

XII.

sibi ipsa præ merore, violentas manus inferret. Quid denique securum erit, inter coniuges; si pietas trahitur in adulterij suspicionem? Si, inter Christianos, hæc exempla reperiuntur, quid miramur Trebiam Fibustio lachrymas & æternos luctus reliquisse, quæ, extremo zelo, in furorem conuerso amore, semet, ferro per medium pectus transacto, necauit? Talis bellua est zelotypia; turbat coniugium, dissociat coniuges, exitijs pessimis virum feminamq; affligit; vt merito hunc capiti huius, è D. Chrysofomo epilogum possim apponere.

Poliphilus in
hyperotoma-
chia.

XIII.
S. Chrysof.
lib. de virgi-
nit. cap. 52.

Si quis coniugatus ad zelotypiam propensus sit, etiam si falsa aliqua specie, eo morbo correptus sit; quid huiusmodi homine miserabilis esse potest? Quod praelium? quam tempestatem? cum huiusmodi suspicionis, vel furore comparantes, eius imaginem proferebant omnia doloris, omnia suspicionis, omnia seditionis, ac perturbationis referta sunt. Et qui eo furore corripitur, nihilo melius afficitur, quam qui aut agitantur à demonibus, aut mente capiuntur, aduocantur, & insultat, & stomachatur omnibus. In obuium omnino, & innocentissimum quemque semper exercet iracundiam; siue is seruus sit, siue filius, siue quicumque alius: voluptas autem omnis excluditur, angorum, molestiarum, & lacrymarum sunt omnia plena; etiam si domi se contineat, si in publicum prodeat, si peregrinetur, ubique malis tentatur, qua quouis aculeo grauius eum animum mordent & stimulant, nec ipsi ullam quietis partem capere patiuntur, neque verò morbus tristitiam solum, sed etiam iram interabilem ingenerare solet, & hac per se singula captus perdere queunt. Cum verò concurrunt omnia ad hominem assidue opprimendum & affligendum, neque ei minimum dant respirandi locum, quo non id est mortis genere calamitosius? Nam vel si summam quis egestatem commemorarit, si morbum insanabilem, si ignem, si ferrum, nihil illi attulerit par; atque id, tantum hi, qui sunt experti, bene nouerunt; nemo autem oratione complecti potest mali huius magnitudinem incredibilem; cum eam vir, quam habet charam, suspectam sibi habere cogatur, & quid illi solatio esse potest? Siue enim somnum, siue cibum capere, non tam cibus mensam, quam pestiferis venenis refertam putabit. Quæ cum animaduertisset Salomon, Dura, inquit, sicut infernus, amulatio. Et idem, amulationis plenus eius viri animus non

Cant. 6. 8.
Prouerb. 6.

parce